

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 23. aprīlī*

Prasība sakarā ar pienākumu neizpildi – Direktīva 2009/147/EK – Savvaļas putnu aizsardzība – Atļaujas putnu sugas “lielā pūkpīle” (*Somateria mollissima*) īpatņu tēviņu pavasara medībām Ālandes provincē (Somija) – 7. panta 4. punkts un 9. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Jēdzieni “saprātīga izmantošana” un “nelielā skaitā”

Lietā C-217/19

par prasību sakarā ar pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2019. gada 8. martā cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *C. Hermes* un *E. Ljung Rasmussen*, pārstāvji,

prasītāja,

pret

Somijas Republiku, ko pārstāv *J. Heliskoski*, pārstāvis, kam palīdz *J. Bouckaert*, *D. Gillet* un *S. François*, advokāti,

atbildētāja,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un K. Toadere [*C. Toader*] (referente),

ģenerālvokāte: E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Ar prasības pieteikumu Eiropas Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka kopš 2011. gada, regulāri atļaujot izdot atļaujas lielo pūkpiļu tēviņu pavasara medībām (*Somateria mollissima*) Ālandes provincē (Somija), Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV 2010, L 20, 7. lpp.; turpmāk tekstā – “Putnu direktīva”) 7. panta 4. punktā un 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Atbilstoši Putnu direktīvas 3.–6. un 10. apsvērumam:

“(3) Dalībvalstu Eiropas teritorijā pastāvīgi sarūk, dažreiz pat ļoti strauji, daudzu tur sastopamo savvaļas putnu sugu skaitliskais sastāvs. Šāds putnu skaita samazinājums rada nopietnus draudus dabas vides saglabāšanai, jo īpaši tādēļ, ka tādējādi tiek izjaukts bioloģiskais līdzsvars.

(4) Savvaļas putnu sugas, kas sastopamas dalībvalstu Eiropas teritorijā, ir galvenokārt migrējošās sugas. Šīs sugas ir daļa no mūsu kopīgā dabas mantojuma, un putnu aizsardzība parasti ir starptautiska vides problēma, ko var efektīvi risināt, tikai balstoties uz kopēju atbildību.

(5) Dalībvalstu Eiropas teritorijā sastopamo savvaļas putnu sugu aizsardzība jāveic, ņemot vērā [Eiropas Savienības] mērķus uzlabot dzīves apstākļus un panākt noturīgu attīstību.

(6) Veicamie pasākumi skar vairākas darbības, kas var ietekmēt putnu skaitu, proti, cilvēka izraisītas sekas, un jo īpaši putnu dzīvotņu iznīcināšanu un piesārņošanu, putnu sagūstīšanu un nonāvēšanu, kā arī tirdzniecību, kas saistīta ar šādām darbībām; un, īstenojot aizsardzības politiku, šādu pasākumu stingrībai vajadzētu būt samērojamai ar atsevišķu sugu konkrēto stāvokli.

[..]

(10) Dažas sugas drīkst medīt, un tas nepārsniedz pieļaujamās dabas izmantošanas apmērus, ņemot vērā to populāciju lielumu, ģeogrāfisko izplatību un vairošanās spēju [Savienībā] kopumā, ja vien ir noteikti un tiek ievēroti daži ierobežojumi, un šādas medības netraucē uzturēt šo sugu populācijas pietiekamā skaitliskā līmenī.”

- 3 Putnu direktīvas 1. pants ir formulēts šādi:

“1. Šī direktīva attiecas uz visu tādu savvaļas putnu sugu aizsardzību, kas sastopamas to dalībvalstu Eiropas teritorijā, uz kurām attiecas Līgums. Tajā paredzēta šo sugu aizsardzība, apsaimniekošana un uzraudzība un noteiktas to izmantošanas normas.

2. Šī direktīva attiecas uz putniem, putnu olām, putnu ligzdām un putnu dzīvotnēm.”

- 4 Šīs direktīvas 2. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai skaitliski uzturētu 1. pantā minēto sugu populācijas tādā līmenī, kas pirmām kārtām atbilst ekoloģijas, zinātnes un kultūras prasībām, tajā pašā laikā ņemot vērā saimnieciskās un rekreatīvās prasības, vai lai tuvinātu šo sugu populācijas minētajam līmenim.”

5 Minētās direktīvas 5. panta a) un e) punktā ir noteikts:

“Neskarot 7. un 9. pantu, dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai izveidotu vispārēju aizsardzības sistēmu visām 1. pantā minētajām putnu sugām, jo īpaši aizliedzot:

a) jebkādā veidā apzināti nonāvēt vai sagūstīt putnus;

[..]

e) turēt to sugu putnus, kuras aizliegts medīt un sagūstīt.”

6 Putnu direktīvas 7. panta 1. un 4. punktā ir paredzēts:

“1. Ņemot vērā to populāciju lielumu, ģeogrāfisko izplatību un vairošanās spēju visā [Savienībā], II pielikumā minētās sugas drīkst medīt saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem. Dalībvalstis nodrošina, ka šo sugu medības neapdraud dabas aizsardzības pasākumus to izplatības teritorijā.

[..]

4. Dalībvalstis apņemas nodrošināt, ka medību ieražas, ko veic saskaņā ar valstī spēkā esošajiem pasākumiem, arī medības ar piekūnu, ja tās praktizē, atbilst attiecīgo putnu sugu resursu racionālas izmantošanas un ekoloģiskā līdzsvara regulēšanas principiem un ka šīs ieražas, ņemot vērā šo sugu, jo īpaši migrējošo sugu, populācijas lielumu, ir samērojamas ar pasākumiem, kas izriet no 2. panta.

Tās jo īpaši rūpējas par to, lai sugas, uz kurām attiecas medību likumi, netiktu medītas ligzdošanas laikā, kā arī atsevišķu vairošanās stadiju laikā.

Attiecībā uz migrējošām sugām tās jo īpaši rūpējas par to, lai sugas, uz kurām attiecas medību noteikumi, netiktu medītas vairošanās laikā vai tad, kad tās atgriežas savās ligzdošanas vietās.

[..]”

7 Šīs direktīvas 9. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Ja nevar rast citu pieņemamu risinājumu, dalībvalstis var atkāpties no 5. līdz 8. panta noteikumiem šādu iemeslu dēļ:

[..]

c) lai stingri kontrolētos apstākļos un izlases veidā atļautu nelielā skaitā sagūstīt, turēt vai citādi saprātīgi izmantot dažus putnus.

2. Izņēmuma gadījumos, kas minēti 1. punktā, jānorāda:

a) sugas, uz kurām attiecas izņēmumi;

b) līdzekļi, pasākumi vai paņēmieni, ar kādiem atļauts sagūstīt vai nonāvēt putnus;

c) riska nosacījumi, kā arī citi apstākļi (laiks un vieta), kādos pieļaujami šādi izņēmumi;

d) iestāde, kas pilnvarota paziņot, ka pastāv nepieciešamie nosacījumi, un lemt par to, kādus līdzekļus, pasākumus vai paņēmienus, kam un ar kādiem ierobežojumiem atļauts izmantot;

e) kādi uzraudzības pasākumi tiks veikti.”

- 8 Putnu direktīvas 18. pantā ir noteikts, ka Padomes Direktīva 79/409/EEK (1979. gada 2. aprīlis) par savvaļas putnu aizsardzību (OV 1979, L 103, 1. lpp.), kurā izdarīti grozījumi ar vēlākiem tiesību aktiem, tiek atcelta. Kā precizēts Putnu direktīvas 1. apsvērumā, ar to tiek veikta Direktīvas 79/409 kodifikācija.
- 9 Lielā pūkpīle (*Somateria mollissima*) ir ietverta sarakstā Putnu direktīvas II pielikuma B daļā.
- 10 Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV 1992, L 206, 7. lpp.; turpmāk tekstā – “Dzīvotņu direktīva”) 16. panta 1. punktā ir paredzēts:
- “Ja nav apmierinošas alternatīvas un ja netiek kaitēts attiecīgo sugu populāciju saglabāšanai labvēlīgā aizsardzības statusā to dabiskās izplatības areālā, dalībvalstis drīkst atkāpties no 12., 13., 14. panta un 15. panta a) un b) punkta noteikumiem, lai:
- a) aizsargātu savvaļas faunu un floru un saglabātu dabiskās dzīvotnes;
 - b) novērstu nopietnu kaitējumu, jo īpaši labībai, mājlopiem, mežiem, zivsaimniecībai un ūdeņiem un citiem īpašuma veidiem;
 - c) rūpētos par veselības aizsardzību un sabiedrības drošību vai obligāti ievērotu citas sevišķi svarīgas sabiedrības intereses, tostarp sociāla vai ekonomiska rakstura intereses un videi primāri svarīgas labvēlīgas pārveides;
 - d) izpētes un izglītības nolūkā atjaunotu minēto sugu populācijas un reintroducētu minētās sugas, un veiktu šī mērķa sasniegšanai vajadzīgās vairošanas darbības, tostarp augu mākslīgo pavairošanu;
 - e) stingri noteiktos apstākļos pēc izvēles principa un ierobežotā apmērā atļaut IV pielikumā uzskaitīto sugu atsevišķu īpatņu ieguvī vai turēšanu ierobežotā skaitā, ko nosaka kompetentās valsts iestādes.”

Tiesvedības priekšvēsture un pirmstiesas procedūra

- 11 Lielo pūkpīļu tēviņu medības Ālandes provincē (Somija) tradicionāli noris pavasarī.
- 12 Ar 2005. gada 15. decembra spriedumu Komisija/Somija (C-344/03, EU:C:2005:770) Tiesa atzina lielo pūkpīļu tēviņu medības, kas tika atļautas Ālandes provincē laikposmā no 1998. līdz 2001. gadam, par nesaderīgām ar Direktīvu 79/409. Pēc šī sprieduma Ālandes provinces valdība laikposmā no 2006. līdz 2010. gadam netika piešķīrusi atļaujas lielo pūkpīļu tēviņu pavasara medībām.
- 13 2011. gadā Komisija saņēma informāciju, ka šīs provinces iestādes atkal ir izsniegušas atļaujas šī pavasara medībām. Kopš tā laika minētās iestādes katru gadu turpina izsniegt atļaujas (turpmāk tekstā – “apstrīdētās atļaujas”).
- 14 Pēc Komisijas domām, šīs atļaujas nav saderīgas ar Putnu direktīvu, kas aizliedz pavasara medības, ja vien nav ievēroti šajā direktīvā noteiktie atkāpes nosacījumi. Šajā gadījumā Somijas Republika nav izpildījusi šos nosacījumus, jo nav pierādījusi ne to, ka minētās atļaujas atļāva “saprātīgu izmantošanu”, ne arī to, ka medību kvotas attiecās tikai uz “nelielu skaitu” Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 15 Komisija 2012. gada 22. novembrī saskaņā ar LESD 258. pantu nosūtīja Somijas Republikai brīdinājuma vēstuli, kurā apstiprināja, ka pavasara medību sezonu atklāšana 2011. un 2012. gadā nebija saderīga ar Putnu direktīvas 7. un 9. pantu.

- 16 Somijas Republika ar 2013. gada 21. janvāra atbildi noliedza pārkāpumu, apgalvojot, ka uz pavasara medībām attiecas Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā atkāpe.
- 17 Komisija 2015. gada 27. februārī nosūtīja Somijas Republikai papildu brīdinājuma vēstuli attiecībā uz 2013. un 2014. gada pavasara medību sezonām, kas bija kā papildu piemēri šai nelikumīgajai praksei. It īpaši šī iestāde apgalvoja, ka minētās direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunkts neļauj attaisnot apstrīdētās atļaujas.
- 18 Ar 2015. gada 23. aprīļa vēstuli Somijas Republika atbildēja uz šo papildu brīdinājuma vēstuli, noraidot Komisijas apgalvojumus.
- 19 2016. gada 9. decembrī Komisija nosūtīja Somijas Republikai argumentētu atzinumu, kurā tā saglabāja savu nostāju.
- 20 Somijas Republika atbildēja 2017. gada 9. februārī, noliedzot pārkāpumu un sniedzot noteiktu informāciju par lielo pūkpiļu populācijas stāvokli.
- 21 Ālandes provinces pārstāvju un Komisijas ierēdņu tikšanās notika 2017. gada janvārī un martā. Par vides aizsardzību atbildīgais Komisijas loceklis ar 2017. gada 27. jūlija vēstuli pieprasīja Somijas iestādēm un Ālandes provinces iestādēm izbeigt konstatēto pārkāpumu. Ālandes provinces valdība atbildēja 2017. gada 22. augustā, iepazīstinot ar lielo pūkpiļu populācijas pārvaldības stratēģiju, kas ietver plēsēju un inventāra kontroli, un atsakoties izbeigt šo putnu pavasara medības. Par vides aizsardzību atbildīgais Komisijas loceklis 2017. gada 22. decembra atbildē secināja, ka pārkāpums turpinājās.
- 22 2019. gada 8. martā Komisija nolēma celt šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

- 23 Savā prasības pieteikumā Komisija uzskata, ka apstrīdētās atļaujas, no vienas puses, nav saderīgas ar Putnu direktīvas 7. panta 4. punkta trešo daļu un, no otras puses, nevar tikt pamatotas ar šīs direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu.
- 24 Pirmkārt, apstrīdētās atļaujas nav saderīgas ar Putnu direktīvas 7. panta 4. punkta trešo daļu. Saskaņā ar šo noteikumu dalībvalstis “attiecībā uz migrējošām sugām [...] jo īpaši rūpējas par to, lai sugas, uz kurām attiecas medību noteikumi, netiktu medītas vairošanās laikā”.
- 25 Komisija uzskata, ka šajā gadījumā nav apstrīdams – kā tas ir lietā, kurā tika taisīts 2005. gada 15. decembra spriedums Komisija/Somija (C-344/03, EU:C:2005:770) –, ka pavasara medību sezona Ālandes provincē, kas maijā ilgst divas līdz trīs nedēļas, sakrīt ar lielo pūkpiļu vairošanās laiku.
- 26 Šo informāciju apstiprina *ORNIS* komitejas darbs; *ORNIS* komiteja ir Putnu direktīvas pielāgošanas zinātnes un tehnikas progresam komiteja, kura izveidota saskaņā ar šīs direktīvas 16. pantu un kurā darbojas dalībvalstu pārstāvji; Tiesa jau bija atzinusi šī darba zinātnisko vērtību (spriedums, 2006. gada 8. jūnijs, *WWF Italia* u.c., C-60/05, EU:C:2006:378, 26. un 27. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 27 Otrkārt, Somijas Republika nevar attaisnot attiecīgo atļauju neatbilstību Putnu direktīvas 7. panta 4. punkta trešajai daļai, izmantojot atkāpi, kas paredzēta šīs direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

- 28 Somijas Republika nav pierādījusi ne tikai to, ka apstrīdētās atļaujas ir “saprātīga izmantošana”, bet arī to, ka lielo pūkpiļu pavasara medības ietekmē tikai “nelielu skaitu” putnu Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē.
- 29 Attiecībā uz “saprātīgas izmantošanas” nepierādīšanu, pirmkārt, ir jānorāda, ka Somijas Republika nav ar pamatotiem zinātniskiem pierādījumiem apliecinājusi, ka būtu garantija, ka attiecīgā populācija tiek uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī”. Informācija, uz kuru šī dalībvalsts atsaucas, ir iegūta no nepareizas un nepilnīgas noteiktu dokumentu interpretācijas. Šie dokumenti nav atjaunināti, jo vecākais no tiem ir datēts ar 2004. gadu, vai arī tie nav atbilstoši, jo attiecas uz populāciju pasaules vai Eiropas līmeni, proti, uz populāciju, kas ir lielāka nekā šajā lietā aplūkotā. Turpretim četri pētījumi attiecībā uz laikposmu no 2011. līdz 2015. gadam apliecina šīs populācijas samazināšanās tendenci. Attiecībā uz nākamajiem gadiem trīs citi pētījumi liecina par vēl lielāku situācijas pasliktināšanos, un ceturtais pētījums rāda, ka situācija joprojām ir satraucoša, tāpēc nevar secināt, ka attiecīgo sugu populācija tiks uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī”.
- 30 Turklāt dati, ko saskaņā ar Putnu direktīvas 12. pantu ir iesniegusi gan Somijas Republika, gan tās kaimiņvalsts Zviedrijas Karaliste un kas ir attiecināmi uz migrējošu sugu, liecina par lielo pūkpiļu populācijas samazināšanos īstermiņā un ilgtermiņā. Komisija atzīst, ka šim samazinājumam ir vairāki iemesli. Tomēr tā uzsver, ka 2006. gada 8. jūnija spriedums *WWF Italia* u.c. (C-60/05, EU:C:2006:378, 32. punkts), kā arī 2009. gada 10. septembra spriedums Komisija/Malta (C-76/08, EU:C:2009:535, 59. punkts), kuri attiecas uz “saprātīgu izmantošanu” Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē, izslēdz šīs direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās atkāpes piemērošanu situācijās, kad nav garantijas, ka attiecīgā populācija saglabājas “pietiekamā skaitliskā līmenī”, neatkarīgi no tā, vai medības pasliktina vai nepasliktina populācijas aizsardzības statusu. Proti, nebūtu pareizi ļaut medīt šīs populācijas, pat ja medības nebūtu šī nelabvēlīgā aizsardzības statusa cēlonis vai neveicinātu to.
- 31 Turklāt Komisija apstrīd Somijas Republikas nostāju, saskaņā ar kuru apstrīdēto atļauju piešķiršana ir attaisnojama saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punktu nelabvēlīga aizsardzības statusa gadījumā un atbilstoši 2007. gada 14. jūnija spriedumam Komisija/Somija (C-342/05, EU:C:2007:341, 29. punkts) “ir iespējama izņēmuma kārtā, ja ir pierādīts, ka ar tām netiks vēl vairāk pasliktināts populācijas nelabvēlīgais aizsardzības statuss vai kavēta tās labvēlīgā aizsardzības statusa atjaunošana”. Ir fakts, ka ne tikai Tiesa nav nekad piemērojusi šo izņēmumu Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta kontekstā, kurā ir ietverti atšķirīgi nosacījumi un kura struktūra atšķiras no Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punkta struktūras, bet, jo īpaši, Somijas Republika nav pietiekami pierādījusi, ka apstrīdētajām atļaujām ir vien “neitrāla” ietekme uz attiecīgo lielo pūkpiļu populāciju. Gluži pretēji, zinātnieki ir novērojuši, ka, ciktāl tas attiecas uz lielo pūkpiļu medību sekām, populācijā, kurā pavasara medībās sistemātiski tiek nogalināti lielo pūkpiļu tēviņi, pārošanās attiecību izžušana veicina lielo pūkpiļu mātīšu auglības samazināšanos ilgtermiņā.
- 32 Otrkārt, Somijas Republika nav pierādījusi, ka pavasara medības ir nepieciešamas plēsēju kontrolei un ka tāpēc tās ir uzskatāmas par “saprātīgu izmantošanu”. Lai arī šī dalībvalsts tiesvedībā, kurā tika taisīts 2005. gada 15. decembra spriedums Komisija/Somija (C-344/03, EU:C:2005:770), jau bija norādījusi, ka lielo pūkpiļu pavasara medības ir attaisnojamas, jo mednieki ligzdošanas apstākļu uzlabošanai pārošanās vietās nogalinot mazos plēsējus, Tiesa šī sprieduma 35. punktā noraidīja šo argumentu, uzsverot, ka “nav pamata domāt, ka [dabas vides sakārtošanā noderīgas] darbības būtu iespējams veikt vienīgi ar nosacījumu, ka lielo pūkpiļu medības tiek uzsāktas pavasarī”.
- 33 Runājot par pierādījumu tam, ka medības attiecas tikai uz “nelielu skaitu”, lai gan Somijas Republika par aprēķinu pamatu izmantoja ziemojošās populācijas gar Baltijas jūras/Vatu jūras migrācijas ceļu, Komisija uzskata, ka šai dalībvalstij vajadzēja aprēķinus balstīt uz to populāciju, kas ligzdo Ālandes provinces salās. Lai gan nav strīda par to, ka lielā pūkpīle ir gājputns, apstrīdētās atļaujas attiecas nevis uz lielajām pūkpīlēm “migrācijas laikā”, bet gan uz tām, kas ir sākušas vairoties un tāpēc atrodas vienā vietā. Turklāt šīs atļaujas attiecas tikai uz putniem, kas atrodas Ālandes provinces salās.

- 34 Somijas Republikas izdarītā atsauces populācijas izvēle noved pie tā, ka tiek pārvērtēts to putnu skaits, kurus drīkst nometīt tajā laikā un vietā, uz kuru attiecas minētās atļaujas. Ņemot vērā to lielo pūkpiļu kopējās populācijas lielumu, kas ziemo gar Baltijas jūras/Vatu jūras migrācijas ceļu, pat daļa šīs populācijas neveido “nelielu skaitu” no tās populācijas, kas ligzdo Ālandes provinces salās. Tomēr ne visas lielās pūkpiļes, kas ziemo Baltijas jūras/Vatu jūras reģionā, migrē uz Somiju.
- 35 Turklāt Somijas Republika nav ņēmusi vērā aprēķināšanas metodes kumulatīvo iedarbību. Neviena cita dalībvalsts šādā veidā neveic aprēķinus; ja katra dalībvalsts aprēķinātu šādā veidā, tas vairs nebūtu “neliels skaits [no ikvienas populācijas, uz ko ir vērstas attiecīgās atkāpes]”, bet gan daļa, kuru pievienojot, skaits noteikti būtu lielāks. Nesniedzot datus par populāciju, kas ligzdo Ālandes provinces salās, Somijas Republika nevarēja pierādīt, ka atkāpe attiecas tikai uz “nelielu skaitu”.
- 36 Iebildumu rakstā šī dalībvalsts vispirms precizē, ka tā uzskata, ka šī lieta neattiecas uz apdraudētu vai izzūdošu sugu, un pēc tam izklāsta trīs sākotnējos apsvērumus.
- 37 Pirmkārt, lielo pūkpiļu populācija esot “nemainīga/mainīga”, un tās samazināšanās, kas novērota kopš 1990. gadiem, lielā mērā esot saistīta ar dabisko attīstību. Esot zinātniski nepareizi sasaistīt lielās pūkpiļes populācijas attīstību ar periodu, kurā šī populācija sasniedza maksimumu mākslīgu apstākļu, tostarp Baltijas jūras un Vatu jūras eitrofikācijas un plēsēju trūkuma, dēļ. Tāpēc sugu, kas samazinās, nevarot automātiski definēt kā sugu ar neapmierinošu populācijas līmeni vai nelabvēlīgu aizsardzības statusu. Tas tā esot vēl jo vairāk tad, ja – tāpat kā šajā gadījumā – pavasara medības nav saistītas ar nekāda veida [populācijas] samazināšanos.
- 38 Otrkārt, tas, ka Savienībā attiecīgā suga ir iekļauta Starptautiskās Dabas un dabas resursu aizsardzības savienības (UICN) “Sarkanās grāmatas” “gandrīz apdraudētu” sugu kategorijā, nenozīmējot, ka šī suga ir apdraudēta vai ka tai ir būtisks risks, jo šajā klasifikācijā neesot ņemta vērā minētā tendence “nemainīga/mainīga”.
- 39 Treškārt, ņemot vērā Putnu direktīvas noteikumus un it īpaši tās 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu, Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka pavasara medības pašas par sevi nav saprātīgas.
- 40 Attiecībā uz prasības pamatotību Somijas Republika apgalvo, ka apstrīdētās atļaujas atbilst nosacījumiem, kas attiecas uz “saprātīgu izmantošanu” un “nelielu skaitu”.
- 41 Pirmām kārtām, runājot par “saprātīgas izmantošanas” jēdzienu, šī dalībvalsts vispirms apgalvo – atsaucoties uz Tiesas judikatūru attiecībā uz Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punktu –, ka attiecīgās populācijas “pietiekams skaitliskais līmenis” nav priekšnoteikums Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās atkāpes piešķiršanai.
- 42 Turklāt, pat ja attiecīgās populācijas “pietiekams skaitliskais līmenis” būtu priekšnoteikums minētās atkāpes piešķiršanai, Somijas Republika norāda, ka tā ir atsaukusies uz pieciem pētījumiem, un uzskata, ka ir balstījies uz pamatotiem zinātniskiem pierādījumiem, lai atļautu uzsākt lielo pūkpiļu pavasara medības Ālandes provincē.
- 43 Visbeidzot, konstatētais populācijas līmenis neizslēdzot pavasara medības. Nosacījumu par populācijas saglabāšanu “pietiekamā skaitliskā līmenī” varot izpildīt, ja atkāpe nav tāda, kas pasliktina populācijas stāvokli vai neļauj saglabāt populāciju šādā līmenī. Turklāt pavasara medības mudinot mednieku kopienas piedalīties pārvaldības plānā un veikt saglabāšanas pasākumus.
- 44 Pamatojoties uz Ilgtspējīgu medību vadlīnijām, kuras Komisija pieņēma 2008. gadā saskaņā ar Putnu direktīvu (turpmāk tekstā – “Vadlīnijas”), Somijas Republika uzskata, ka šī iestāde pati ir piekritusi tam, ka tādas sugas, kuru aizsardzības statuss ir nelabvēlīgs, var medīt, ja tas var sniegt spēcīgu stimulu dzīvotņu pārvaldībai un pievērsties citiem faktoriem, kas ietekmē populācijas samazināšanos, tādējādi palīdzot sasniegt mērķi atjaunot populācijas labvēlīgā aizsardzības statusā. Turklāt tas ir

iemesls, kāpēc Ālandes provinces valdība 2017. un 2018. gadā pieņēma pārvaldības plānu saistībā ar lēmumu atļaut pavasara medības. Somijas Republika arī norāda, ka 2019. gada pavasara medībās tika atļauts nometīt arī 2000 lielo pūkpiļu tēviņus.

- 45 Šajā ziņā pretēji Komisijas apgalvotajam precizējums, kas sniegts 2005. gada 15. decembra sprieduma Komisija/Somija (C-344/03, EU:C:2005:770) 35. punktā, saskaņā ar kuru, “uzskatot, ka mednieki veic dabas vides sakārtošanā noderīgas darbības, pavasari medijot nelielos plēsējus, lai nodrošinātu labākus lielās pūkpiles ligzdošanas rezultātus, nav pamata domāt, ka šādas darbības būtu iespējams veikt vienīgi ar nosacījumu, ka lielās pūkpiles medības tiek uzsāktas pavasari”, attiecās uz “alternatīva risinājuma neesamības” jēdzienu, un Tiesa esot netieši, bet noteikti uzskatījusi, ka medniekiem tomēr joprojām būs stimuls veikt plēsēju kontroli.
- 46 Otrām kārtām, runājot par nosacījumu attiecībā uz “nelielu skaitu”, no vienas puses, no 2004. gada 9. decembra sprieduma Komisija/Spānija (C-79/03, EU:C:2004:782, 36. punkts) un 2005. gada 15. decembra sprieduma Komisija/Somija (C-344/03, EU:C:2005:770, 53. punkts) izriet, ka ar “attiecīgo populāciju” ir jāsaprot, ciktāl runa ir par migrējošām sugām, “to reģionu populācija, no kuriem nāk galvenie to putnu kontingenti, kas šķērso reģionu, kurā tiek izmantota atkāpe tās piemērošanas laikā”. Tā kā Tiesa šai definīcijai nav pievienojusi nekādas atrunas, esot skaidrs, ka jēdziens “migrējošas sugas” attiecas uz konkrēto sugu bioloģisko izturēšanos un nenozīmē, ka sugai ir “jāatrodas migrācijā” un tāpēc jābūt kustībā medību laikā. Putnu suga esot vai nu mazkustīga, vai migrējoša, un tā nepārstājot būt ne viena, ne otra tikai tāpēc, ka attiecīgo sugu putni “neatrodas migrācijā”.
- 47 No otras puses, tā kā neviena dalībvalsts, izņemot Somijas Republiku, neatļauj lielo pūkpiļu tēviņu pavasara medības gar Baltijas jūras/Vatu jūras migrācijas ceļu, neviena medību prakse nesakrīt ar pavasara medībām Ālandes provincē, un tāpēc nav nepieciešams aprēķināt kumulatīvo iedarbību, jo, precīzāk runājot, tādas nav.
- 48 Savā replikas rakstā un attiecībā uz “saprātīgu izmantošanu” Komisija precīzē, pirmkārt, ka Somijas Republikas piedāvātā interpretācija ir pretrunā Tiesas judikatūrai, kura izriet no tās 2006. gada 8. jūnija sprieduma *WWF Italia* u.c. (C-60/05, EU:C:2006:378, 32. punkts), kā arī 2009. gada 10. septembra sprieduma Komisija/Malta (C-76/08, EU:C:2009:535, 59. punkts) un saskaņā ar kuru “izņēmumus saskaņā ar [Putnu] direktīvas 9. pantu var īstenot tikai tad, ja ir nodrošināta attiecīgo sugu populācijas uzturēšana pietiekamā skaitliskā līmenī, un pretējā gadījumā putnu izmantošana nekādi nevar tikt uzskatīta par saprātīgu”. Otrkārt, Komisija uzsver faktu, ka Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais atkāpi ietverošais regulējums ir stingrāks nekā Dzīvotņu direktīvas 16. pantā paredzētais. Īpaši paredzot tikai “saprātīgu izmantošanu” Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā, Eiropas Savienības likumdevējs vēlējās šo atkāpi pakļaut stingrākām prasībām, attiecinot to tikai uz gadījumiem, kad putnu populācija ir pietiekamā skaitliskā līmenī. Treškārt, no vienas puses, attiecīgās sugas populācijas samazināšanās tendence ir acīmredzami būtisks faktors, kas jāņem vērā, lai noteiktu, vai tās populācija ir pietiekamā skaitliskā līmenī. No otras puses, tā kā dalībvalsts nenodrošina minētās populācijas “pietiekama skaitliskā līmeņa” uzturēšanu, pavasara medības nevar tikt uzskatītas par “saprātīgu izmantošanu” neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav minētās populācijas samazināšanās galvenais iemesls.
- 49 Runājot par sniegtajiem pētījumiem, Somijas Republikas iesniegtie pētījumi nav pietiekami, lai apstrīdētu pierādījumus, kas liecina par lielo pūkpiļu populācijas samazināšanās tendenci, kas ir svarīgs neapmierinoša populācijas stāvokļa rādītājs.
- 50 Turklāt šī dalībvalsts izvirza argumentus par plēsēju kontroli, kas nav juridiski nozīmīgi. No vienas puses, Tiesas judikatūras mērķis ir noteikt, vai medības ir vajadzīgas, lai veiktu potenciāli noderīgu darbību, vai arī šīs darbības varēja veikt neatkarīgi no medībām. Šajā gadījumā Somijas Republika iebildumu rakstā nebija norādījusi nevienu pierādījumu, kas apliecinātu, ka lielo pūkpiļu populācija Ālandes provinces salās, visā Somijā, Baltijas jūrā vai gar Baltijas jūras/Vatu jūras migrācijas ceļu ir labvēlīgākā stāvoklī, pateicoties pavasara medībām un plēsēju kontrolei.

- 51 No otras puses, argumentam, ka zinātniskajā literatūrā lielo pūkpiļu tēviņu pavasara medības tiek atbalstītas tāpēc, ka populācijā pārsvarā ir tēviņi, nav faktiskā pamata, jo šajā literatūrā ir ieteikts ierobežot medības, kas ir vērstas galvenokārt uz lielo pūkpiļu tēviņu medišanu ziemā. It īpaši jāatzīmē, ka šis arguments ir pretrunā Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru bioloģiskā suga ir definēta kā visu to indivīdu kopums, kas veido reprodutīvo kopieni, un tāpēc šīs sugas ir jāaizsargā kopumā (spriedums, 2007. gada 12. jūlijs, Komisija/Austrija, C-507/04, EU:C:2007:427, 235. punkts).
- 52 Atbildes rakstā uz repliku Somijas Republika ir formulējusi dažādas ievada piezīmes. Jo īpaši tā ir pārsteigta, ka Komisija nav paudusi nostāju par Somijā 2017. gadā ieviesto pārvaldības plānu.
- 53 Attiecībā uz “saprātīgas izmantošanas” jēdzienu Somijas Republika atkārtoti apgalvo, ka uzturēšana “pietiekamā skaitliskā līmenī” nav priekšnoteikums saskaņā ar Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Turklāt šī dalībvalsts apgalvo, ka tās argumentu mērķis ir nevis Dzīvotņu direktīvas 16. panta 1. punkta transponēšana Putnu direktīvā, bet gan lūgums atbalstīt abās šajās direktīvās ietverto atkāpju vienveidīgu interpretāciju. Turklāt tā vēlreiz apstiprina nepieciešamību nošķirt sugas, kas samazinās, no sugām, kurām ir nelabvēlīgs aizsardzības statuss.
- 54 Papildus tam, lai apstrīdētu Komisijas veikto pētījumu analīzi, Somijas Republika atsaucās uz viena no vadošajiem zinātniekiem, kas specializējas lielo pūkpiļu izpētē Somijā, 2019. gada 29. jūlija pētījumu, kurā viņš uzskatīja, ka pārvaldības stratēģija Ālandes provinces salās ir gan pareiza, gan zinātniski pamatota un cieši saistīta ar vietējiem apstākļiem. Tā arī apgalvoja, ka šī sprieduma 52. punktā minētajam pārvaldības plānam un šajā ziņā veiktajiem pasākumiem ir vairāk pozitīva ietekme uz lielo pūkpiļu populāciju Ālandes provinces salās, atsverot negatīvās sekas, ko rada ierobežotā skaita mātīšu reprodutīvās spējas samazināšanās.
- 55 Runājot par plēsēju kontroli, Somijas Republika vispirms norāda, ka vietējā mednieku kopiena zaudētu jebkādu interesi iesaistīties plēsoņu kontrolē, ja lielo pūkpiļu pavasara medības tiktu aizliegtas. Tādējādi pavasara medību aizliegums Ālandes provincē būtu pilnīgs medību aizliegums. Turpinājumā šī dalībvalsts apgalvo, ka ir jāveicina vietējo kopienu iesaistīšana aizsardzības programmās. Pēc Somijas Republikas teiktā, Komisija cenšas izslēgt lielāko ieinteresēto personu grupu no turpmākās lielo pūkpiļu aizsardzības, atceļot vienīgo stimulu šīm personām piedalīties šādās programmās. Šī dalībvalsts secina, ka Komisijas pieprasītais pavasara medību aizliegums ir nesamērīgs, jo tajā nav ņemts vērā nedz fakts, ka šādas medības nekādā veidā nav veicinājušas attiecīgo sugu populācijas samazināšanos, nedz arī vietējās mednieku kopienas pozitīvā loma šīs populācijas aizsardzībā.

Tiesas vērtējums

- 56 Ar savu prasību Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka Somijas Republika nav izpildījusi Putnu direktīvas 7. panta 4. punktā un 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētos pienākumus, kopš 2011. gada regulāri atļaujot Ālandes provincē izdot lielo pūkpiļu tēviņu pavasara medību atļaujas.
- 57 Jāatzīmē, ka iebildumu rakstā Somijas Republika norāda, ka šāda veida atļaujas tika piešķirtas vismaz līdz pavasara medībām 2019. gadā.
- 58 Lai arī pienākumu neizpilde ir jānovērtē, ņemot vērā situāciju dalībvalstī, kāda tā bija argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās, prasības sakarā ar valsts pienākumu neizpildi priekšmets var attiekties uz faktiem pēc argumentētā atzinuma, ciktāl tie ir tāda paša rakstura un veido to pašu rīcību kā minētajā atzinumā aplūkoti fakti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. aprīlis, Komisija/Bulgārija, C-488/15, EU:C:2017:267, 40. un 43. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 59 No tā izriet, ka ir jāpārbauda šīs prasības pamatotība attiecībā uz laikposmu no 2011. līdz 2019. gadam.

- 60 Šīs direktīvas 7. panta 4. punktā dalībvalstīm ir uzlikts pienākums jo īpaši nodrošināt, ka minētās direktīvas II pielikumā uzskaitītās putnu sugas netiek medītas vairošanās laikā.
- 61 Šajā gadījumā lielā pūkpīle ir suga, kas minēta Putnu direktīvas II pielikuma B daļā. Nav strīda par to, ka šīs sugas pavasara medību sezona Ālandes provincē sakrīt ar tās vairošanās laiku.
- 62 Tāpēc šī sezona ir viens no periodiem, kurā ar minētās direktīvas 7. panta 4. punktu principā ir aizliegtas jebkādas lielās pūkpīles medības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 12. jūlijs, Komisija/Austrija, C-507/04, EU:C:2007:427, 195. punkts).
- 63 Tomēr Somijas Republika uzskata, ka Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunkts ļauj attaisnot apstrīdētās atļaujas.
- 64 Šis noteikums atļauj – attiecībā uz visām putnu sugām un ja nevar rast “citu pieņemamu risinājumu” – atkāpties no šīs direktīvas 5. un 7. panta, lai stingri kontrolētos apstākļos un izlases veidā atļautu “nelielā skaitā” sagūtīt, turēt vai citādi “saprātīgi izmantot” dažus putnus.
- 65 Šajā ziņā jāprecizē, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka savvaļas putnu medīšana rekreatīviem mērķiem Putnu direktīvas 7. panta 4. punktā minētajos laikposmos var tikt uzskatīta par “saprātīgu izmantošanu”, kāda ir atļauta ar minētās direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 16. oktobris, *Ligue pour la protection des oiseaux* u.c., C-182/02, EU:C:2003:558, 11. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 66 Tāpat jāuzsver, runājot par Putnu direktīvas 9. pantā paredzēto atkāpi ietverošo regulējumu – kurš ir jāinterpretē šauri un kurā pienākums pierādīt to nosacījumu izpildi, kas tiek prasīti attiecībā uz katru atkāpi, ir uzlikts iestādei, kura pieņem lēmumu –, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka jebkuras darbības, kas ietekmē aizsargājamās sugas, var tikt atļautas tikai tad, ja tās ir balstītas uz precīzi un pietiekami pamatotiem lēmumiem, kuros ir norādes uz minētajā pantā paredzētajiem iemesliem, nosacījumiem un prasībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 8. jūnijs, *WWF Italia* u.c., C-60/05, EU:C:2006:378, 34. punkts).

Par nosacījumu saistībā ar “saprātīgu izmantošanu”

- 67 Putnu direktīvas 9. panta noteikumi, kas attiecas uz šajā pantā paredzētās atkāpes stingru kontroli un sagūstīšanas selektīvo raksturu, kā arī vispārējais samērīguma princips paredz, ka minētajai atkāpei, kuru kāda dalībvalsts vēlas izmantot, ir jābūt samērīgai ar vajadzībām, kas šo atkāpi attaisno (spriedums, 2009. gada 10. septembris, Komisija/Malta, C-76/08, EU:C:2009:535, 57. punkts).
- 68 Tādējādi Tiesa nosprieda, ka Putnu direktīvas 9. pantā paredzētās atkāpes var īstenot tikai tad, ja pastāv garantija, ka attiecīgo sugu populācija tiek uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī”, un tad, ja tas neizdodas, putnu medības nekādā gadījumā nevar uzskatīt par saprātīgu un tāpēc – pieļaujamu izmantošanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 8. jūnijs, *WWF Italia* u.c., C-60/05, EU:C:2006:378, 32. punkts, kā arī 2009. gada 10. septembris, Komisija/Malta, C-76/08, EU:C:2009:535, 59. punkts).
- 69 Šajā lietā ir jāpārbauda, vai attiecīgo sugu populācija tiek uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī”, pretējā gadījumā, kā norādīts iepriekšējā punktā minētajā judikatūrā, nevar izpildīt citus Putnu direktīvas 9. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus, tostarp nosacījumu par “saprātīgu izmantošanu”.
- 70 Šajā ziņā jāatgādina, ka pierādījumiem par to, ka ir izpildīti nosacījumi, kādi tiek prasīti, lai varētu atkāpties no šajā direktīvā paredzētās aizsardzības sistēmas, ir jābūt balstītiem uz vispārpieņemtiem zinātniskiem datiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 15. decembris, Komisija/Somija, C-344/03, EU:C:2005:770, 54. punkts un tajā minētā judikatūra). Tiesa jau ir atzinusi, ka valsts iestāžu

ricībā brīdī, kad tās piešķir atļaujas, ir jābūt vislabākajām atbilstošajām zināšanām (attiecībā uz aizsargājāmām sugām, uz kurām attiecas Dzīvotņu direktīva, skat. spriedumus, 2004. gada 7. septembris, *Waddenvereniging un Vogelbeschermingsvereniging*, C-127/02, EU:C:2004:482, 52. un 61. punkts, kā arī 2019. gada 10. oktobris, *Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola*, C-674/17, EU:C:2019:851, 51. punkts). Šie apsvērumi attiecas arī uz Putnu direktīvas 9. panta 2. punktu.

- 71 Šajā gadījumā tabulā, uz kuru atsaucas Somijas Republika, ir uzskaitīti pieci darbi: pirmkārt, *UICN* attiecīgo sugu klasifikācija 2015. gadā pasaules līmenī kategorijā “vismazāk apdraudētas” [sugas], otrkārt, nevalstiskās organizācijas *BirdLife International* 2004. gada ziņojums, kurā lielajai pūkpīlei ir piešķirts “labvēlīgs aizsardzības statuss” Eiropas mērogā, treškārt, Vadlīnijas, ceturtkārt, nevalstiskās organizācijas *Wetlands International* 2015. gadā veiktā klasifikācija populācijai gar Baltijas jūras/Vatu jūras migrācijas ceļu, to iekļaujot kategorijā “vismazāk apdraudētas” [sugas], un, piektkārt, 2010. gada Somijas “Sarkanā grāmata”, kurā lielā pūkpīle Somijā ir klasificēta kategorijā “gandrīz apdraudēta” [suga].
- 72 Vispirms ir pietiekami konstatēt, ka pirmais un ceturtais no šiem dokumentiem ir datēti ar 2015. gadu un tāpēc ar tiem nevar attaisnot attiecīgās atļaujas laikposmā no 2011. līdz 2014. gadam. Turklāt, lai gan ar pirmo no šiem dokumentiem, kas attiecās uz konkrētās sugas klasifikāciju pasaules līmenī, konkrētā suga patiešām tika klasificēta “vismazāk apdraudētas” [sugas] kategorijā pasaules līmenī, šī pati organizācija tajā pašā gadā šo sugu tomēr klasificēja kā “apdraudētu” Savienības līmenī.
- 73 Turpinājumā – otrais un trešais dokuments ir datēti attiecīgi ar 2004. un 2008. gadu. Attiecībā uz šiem dokumentiem Somijas Republika uzskata, ka Komisija nav pierādījusi, ka tie bija novecojuši.
- 74 Šajā ziņā, pirmām kārtām, nevar apgalvot, ka dalībvalsts ricībā ir vislabākās zinātniskās atziņas, ja laikā, kad kompetentā iestāde pieņem lēmumu, tā pamatojas uz pētījumu, kas publicēts pirms septiņiem gadiem, kas nozīmē, ka – ja vien nav pierādījumu par pretējo – var uzskatīt, ka vēlāks pētījums, kurā analizēti dati par pēdējiem gadiem, satur jaunākus datus un tāpēc ir ievērojami precīzāks un atbilstošāks.
- 75 Otrām kārtām, lai arī – pretēji Komisijas apgalvotajam – nav pierādīts, ka ar 2008. gadu datētās Vadlīnijas var uzskatīt par novecojušām un pat ja būtu jāuzsver, ka tās tika publicētas saskaņā ar Direktīvu 79/409, secinājumi, kādus Somijas Republika ir izdarījusi no šīm vadlīnijām, tomēr ir tikai daļējas to satura interpretācijas rezultāts. Lai gan minētajās vadlīnijās lielā pūkpīle patiešām ir klasificēta kā “medījama” suga, tajās vispirms ir noteikts, ka šī suga ir viena no tām, kurām ir “nelabvēlīgs” aizsardzības statuss.
- 76 No minētā izriet, ka Somijas Republika nevar lietderīgi atsaukties uz pirmajiem četriem iepriekš šī sprieduma 71. punktā minētajiem dokumentiem, lai pierādītu, ka iestādes, kura piešķirusi apstrīdētās atļaujas, ricībā bija vispārpieņemti zinātniski dati, kas ļāva secināt, ka attiecīgās sugas populācija laikposmā no 2011. līdz 2014. gadam tika uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī”.
- 77 Ņemot to vērā, Somijas Republikai bija pieejama 2010. gadā izveidotā “Sarkanā grāmata”, kas attiecās uz putnu sugu aizsardzības statusa nesenu analīzi tās teritorijā.
- 78 Šajā ziņā šī dalībvalsts uzskata, ka tas, ka Somijas 2010. gada “Sarkanajā grāmatā” lielā pūkpīle tika klasificēta “gandrīz apdraudētu” sugu kategorijā, nemazina, bet drīzāk pamato tās argumentu, ka apstrīdētās atļaujas laikposmā no 2011. līdz 2015. gadam bija balstītas uz stingri zinātniskiem pierādījumiem.
- 79 Jākonstatē, ka šāda argumentācija neatspoguļo pašu šīs kategorijas nosaukumu vai tās definīciju. Minētā kategorija tiek definēta šādi: “Taksons tiek uzskatīts par “gandrīz apdraudētu”, ja tas ir novērtēts pēc kritērijiem [attiecībā uz populācijas lielumu un attīstību, ģeogrāfisko izplatību un kvantitatīvo analīzi]

un uz doto brīdi neatbilst kategoriju “kritiski apdraudēts”, “apdraudēts” vai “neaizsargāts” kritērijiem, bet ir tuvu tam, lai izpildītu vai, iespējams, tuvākajā nākotnē izpildīs kritērijus kategorijām grupā “apdraudēts”.

- 80 Turklāt jāuzsver, ka, lai arī Somijas Republika atgādina, ka riska ziņā kategorija “gandrīz apdraudēta” [suga] ir otrajā vietā minētā saraksta nomenklatūrā, augstāka ranga kategorijas ar nosaukumiem “neaizsargāta”, “apdraudēta”, “kritiski apdraudēta”, “izmirusi savvaļā” un “izmirusi” [suga] liecina, ka šīs sugas iekļaušana šajās kategorijās nevarētu pierādīt nedz to, ka suga ir labvēlīgā stāvoklī, nedz arī to, ka par to nav pamata uztraukties.
- 81 Turklāt Komisija citē dažādus pētījumus, no kuriem vairums būtībā ir pretrunā Somijas Republikas apgalvojumam, ka tā esot varējusi nodrošināt, ka laikposmā no 2011. līdz 2015. gadam, sākoties pavasara medību sezonām, populācija gar Baltijas jūras/Vatu jūras migrācijas ceļu tiek uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī”.
- 82 Attiecībā uz nākamajiem gadiem nav strīda par to, ka saskaņā ar *UICN, BirdLife International, Wetlands International* un iepriekš 71. punktā minēto Somijas “Sarkano grāmatu” lielā pūkpīle ir pārklasificēta augstāka riska kategorijās.
- 83 Turklāt ir taisnība, ka attiecīgās sugas populācijas samazināšanās tendence pati par sevi nav pietiekama, lai pierādītu šīs populācijas neapmierinošo aizsardzības statusu. Tomēr, ja nav papildu pierādījumu, kas liecinātu, ka situāciju joprojām var uzskatīt par labvēlīgu citu iemeslu dēļ, tad nevar uzskatīt, ka šādā situācijā populācija tiek uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī”.
- 84 Tāpat attiecībā uz Putnu un Dzīvotņu direktīvu interpretāciju vēl ir jāpiebilst, ka, lai gan Tiesas judikatūrā attiecībā uz otro minēto direktīvu ir atzīta iespēja piešķirt atkāpes nelabvēlīga aizsardzības statusa gadījumos, pirmkārt, šādas atkāpes var piešķirt tikai izņēmuma gadījumos un, otrkārt, šāda piešķiršana arī ir jānovērtē, ņemot vērā piesardzības principu (šajā nozīmē attiecībā uz Dzīvotņu direktīvu skat. spriedumu, 2019. gada 10. oktobris, *Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola, C-674/17*, EU:C:2019:851, 68. un 69. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). No tā izriet, ka pat tad, ja abu direktīvu interpretācijā tiek ņemtas vērā to abu īpašās iezīmes, šādu interpretāciju nevar uzskatīt par atšķirīgu, jo, ņemot vērā to īpašās iezīmes, šī interpretācija satur līdzīgus argumentus, kas tostarp ir vērsti uz to attiecīgajām aizsardzības sistēmām.
- 85 Attiecībā uz pārvaldības plāniem, kuri pieņemti un īstenoti Somijā 2017. un 2018. gadā un kuru pamatā, iespējams, ir Vadlīnijas, ir jāuzsver – lai gan šīm vadlīnijām nav saistoša juridiska spēka, Tiesa tās var izmantot kā atskaites punktu. Turklāt minētajās vadlīnijās ir precizēts, ka plāniem, kurus var ieviest, nav “autonoma juridiskā statusa” Putnu direktīvas izpratnē. Šajā ziņā vēl ir jānorāda, ka Tiesa ir atkārtoti ir nospriedusi, ka, lai gan saimnieciskās un rekreatīvās prasības ir minētas šīs direktīvas 2. pantā, šis noteikums nav autonoma atkāpe no Putnu direktīvā noteiktās aizsardzības sistēmas (spriedumi, 1987. gada 8. jūlijs, Komisija/Belģija, 247/85, EU:C:1987:339, 8. punkts; 1987. gada 8. jūlijs, Komisija/Itālija, 262/85, EU:C:1987:340, 8. punkts, un 1991. gada 28. februāris, Komisija/Vācija, C-57/89, EU:C:1991:89, 22. punkts).
- 86 Visbeidzot, lai gan, izvērtējot Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto nosacījumu par cita pieņemama risinājuma neesamību, Tiesa 2005. gada 15. decembra sprieduma Komisija/Somija (C-344/03, EU:C:2005:770) 35. punktā atzina, ka, “lai gan tā ir taisnība, ka mednieki veic dabas vides sakārtošanā noderīgas darbības, pavasarī medījot nelielos plēsējus, lai nodrošinātu labākus lielās pūkpīles ligzdošanas rezultātus, nav pamata domāt, ka šādas darbības būtu iespējams veikt vienīgi ar nosacījumu, ka lielās pūkpīles medības tiek uzsāktas pavasarī”, šis apsvērums ir spēkā tik ilgi, kamēr, kā uzsver Komisija, dalībvalsts nenodrošina, ka attiecīgā populācija tiek uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī”. Turklāt, pat ja tiktu pierādīts, ka pārvaldības plāna pozitīvā ietekme uz aizsargājamās sugas

populāciju kompensē medību negatīvo ietekmi uz šo populāciju, dalībvalstīm, kā izriet no Putnu direktīvas 6. apsvēruma, ir pienākums veikt pasākumus, kas skar vairākas darbības, kuras var ietekmēt attiecīgās sugas populāciju.

- 87 No tā izriet, ka lietas dalībnieku izvirzītie argumenti un to atbalstam iesniegtie zinātniskie pierādījumi neliecina (kas bija jāpierāda Somijas Republikai), ka attiecīgo atļauju piešķiršanas laikā valsts iestādes rīcībā bija vispārpieņemti zinātniski dati, kas apliecinātu, ka attiecīgās sugas populācija tika uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī” un ka tāpēc izmantošanu var uzskatīt par “saprātīgu”.
- 88 No minētā arī izriet, ka nosacījums par “saprātīgu izmantošanu” Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē nav izpildīts.

Par nosacījumu attiecībā uz “nelielu skaitu”

- 89 Attiecībā uz šo nosacījumu ir jāatzīmē, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka tad, ja putnu medības, kas atļautas saskaņā ar atkāpi, nenodrošina, ka attiecīgās sugas populācija tiek uzturēta “pietiekamā skaitliskā līmenī”, šo nosacījumu nevar uzskatīt par izpildītu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 21. jūnijs, Komisija/Malta, C-557/15, EU:C:2018:477, 66. punkts).
- 90 Turklāt jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka “ņemot vērā pašreizējo zinātnisko atziņu stāvokli, [...] par “nelielu skaitu” [Putnu] direktīvas [...] 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē ir uzskatāms [...] 1 % attiecībā uz sugām, kuras drīkst medīt, par migrējošo sugu “attiecīgo populāciju” uzskatot to reģionu populāciju, no kuriem izlido galvenās migrējošās grupas, kas pārlido pāri reģionam, kurā tiek izmantota atkāpe, tās piemērošanas laikā” (spriedums, 2018. gada 21. jūnijs, Komisija/Malta, C-557/15, EU:C:2018:477, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 91 Šajā ziņā jānorāda, pirmkārt, ka 2018. gada 21. jūnija spriedumā Komisija/Malta (C-557/15, EU:C:2018:477) Tiesa lika uzsvāru uz “reģionu, kurā tiek izmantota atkāpe tās piemērošanas laikā”. Otrkārt, apstrīdētās atļaujas attiecas nevis uz sugām, kuras tiek aizsargātas migrācijas laikā, bet gan uz šo sugu putniem, kad tie sāk vairoties un tādējādi nepārvietojas. Šajā ziņā Putnu direktīvas 1. panta 2. punktā ir precizēts, ka tā “attiecas uz putniem, putnu olām, putnu ligzdām un putnu dzīvotnēm”. Treškārt, Savienības tiesību akti par savvaļas putnu aizsardzību ir jāinterpretē, ņemot vērā piesardzības principu, kurš saskaņā ar LESD 191. panta 2. punkta pirmo daļu ir viens no Eiropas Savienības īstenotās augsta līmeņa vides aizsardzības politikas pamatiem (Tiesas priekšsēdētāja rīkojums, 2009. gada 10. decembris, Komisija/Itālija, C-573/08 R, nav publicēts, EU:C:2009:775, 24. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī rīkojums, 2017. gada 20. novembris, Komisija/Polija, C-441/17 R, EU:C:2017:877, 42. un 61. punkts). Tādēļ šis princips prasa izvairīties no izmantošanai pieejamo putnu skaita pārvērtēšanas un izmantot aprēķina metodes, kas pavisam droši neļauj pārsniegt 1 %.
- 92 No minētā izriet – tā kā migrējošās sugas vairošanās sezonā atrodas vienā un tajā pašā vietā, Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktā izņēmuma interpretācijas nolūkā pret tām ir jāattiecas tāpat kā pret mazkustīgām sugām.
- 93 Turklāt tas vien, ka dalībvalsts ir vienīgā, kas atļauj noteiktu darbību, nenozīmē, ka tā var izmantot visas pieejamās kvotas savai lietošanai. Šī iemesla dēļ ir hipotētiski jāapsver, kuras varētu būt citas dalībvalstis, kas vēlētos gūt labumu no šīs kvotas, un katrai no tām jārezervē relatīvā daļa.
- 94 Šajā gadījumā tā vietā, lai balstītu savus aprēķinus uz visu populāciju, kas migrē gar Baltijas jūru/Vatu jūru, Somijas Republikai par izejas punktu vajadzēja izmantot to attiecīgās sugas populāciju, kas ligzdo Ālandes provinces salās.
- 95 No minētā izriet, ka atsauces datumā Ālandes provinces iestādēm nebija datu, kas tām ļautu pareizi aprēķināt attiecīgās populācijas putnu skaitu, ko drīkst medīt.

- 96 Šajos apstākļos jāsecina, ka Somijas Republika nav izpildījusi Putnu direktīvas 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto nosacījumu attiecībā uz “nelielu skaitu”.
- 97 Nemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jākonstatē, ka, laikposmā no 2011. līdz 2019. gadam regulāri atļaujot izdot lielo pūkpiļu tēviņu pavasara medību atļaujas Ålandes provincē, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Putnu direktīvas 7. panta 4. punktā un 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 98 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai šis spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **Laikposmā no 2011. līdz 2019. gadam regulāri atļaujot izdot lielo pūkpiļu (*Somateria mollissima*) tēviņu pavasara medību atļaujas Ålandes provincē, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību 7. panta 4. punktā un 9. panta 1. punkta c) apakšpunktā.**
- 2) **Somijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]